

Un despatx petit. Una llibreria plena de llibres. Una taula amb la pantalla d'ordinador i dues petites butaques que conviden a la xerrada. Fa estona que el Joan (mossèn Joan, per a la gent de la parròquia) i la Mònica conversen sobre Jesucrist. Ella no li ha explicat allò que va passar a l'Estartit; però sí que li va dir fa uns dies que tenia ganes de saber què era el cristianisme. Hi estava interessada i volia informar-se'n.

Resulta que la va trobar a la porta de l'església i ell li va preguntar si venia al despatx parroquial, que ja havien tancat, però si era urgent l'atendria i tornaria a entrar, etc. Avui és el segon dia que es troben.

La Mònica ha llegit un **llibre** que es diu "**Jesús, aproximació històrica**". I és sobre ell que avui parla amb el Joan. De fet se sent profundament tocada en el fons de l'ànima, com si Jesús fos el mateix personatge que el que va sentir al costat del mar. A ella li agrada mirar als ulls de la gent i sap que el Joan li explica els fets de Jesús i el sentit que tenen amb certa emoció continguda. Aquesta impressió la convenç més que no pas totes les paraules i explicacions.

Una pregunta porta a un altra, i després a més preguntes, i ell va responent amb molta sinceritat.

Hi ha respostes que sap, i també té dubtes, i sobre un tema concret hi ha diverses interpretacions. **Es veu que és un home honrat i que no fa proselitisme**, pensa la Mònica. **Tenia una altra idea dels capellans**.

Per altra banda, a l'empresa li van passant informació sobre els contactes que caldrà fer al Brasil. Segurament hi anirà després de vacances, de cara a la tardor. Mentrestant sembla que tot s'hagi normalitzat, però ella està molt atenta perquè no se'n fia gens.

Després d'una llarga conversa amb el Joan, la Mònica decideix batejar-se per segona vegada. És cert que la varen batejar de petita, però considera que ella ni se'n va assabentar.

Una nit, doncs, sola a casa seva, li prega a Déu. Ara sí que vol esdevenir cristiana i es bateja amb una mica d'aigua: **Jesús, em batejo en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant**.

Restava una llarga estona en silenci en profunda pau. I cau de genolls.

"Mònica, encara ric tot i que fa una estona que he llegit en el teu correu que et vas batejar ahir a la nit. Mira que ets original! Però estic segura que al Senyor li va semblar molt bé. Potser va riure i tot. Sentia segurament el que tu senties per Ell... Glòria"
